

عنوان مقاله:

مقایسه تطبیقی آرای مترجمان معاصر در ترجمه مجاز مفرد مرسل

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تطبیقی قرآن پژوهی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

رضا امانی - استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم دانشکده علوم و فنون قرآن تهران

محدثه اشراقی نومندانی - کارشناس ارشد علوم قرآنی دانشکده علوم و فنون قرآن تهران

خلاصه مقاله:

یکی از اسلوب های ادبی به کار رفته در قرآن کریم، اسلوب مجاز است. مجاز یکی از مهمترین موثرترین ساختارها و صنایع بیانی در بلاغت به شمار می رود، لذا با توجه به اهمیت این عنصر بیانی در قرآن کریم و دلالت های ظریف آن و جایگاه این عنصر در شیوه ی ارایه ی مقصود، ترجمه مجازهای قرآنی بررسی های دقیق، مستقل و کاملی را می طلبد. در این پژوهش میان انواع مجاز به مجاز مفرد مرسل و از جمع ترجمه های بسیار معاصر قرآن، به ترجمه ی آقایان آیتی، انصاریان، الهی قمشه ای، خرمشاهی، فولادوند، مشکینی و مکارم شیرازی که ازشتهار بیشتری برخوردارند، با روش توصیفی-تحلیلی پرداخته شده است. بررسی های انجام شده نشان می دهد که مترجمان محترم از روش های مختلفی برای ترجمه ی مجاز استفاده کرده-اند و هر یک از ایشان سبک خاصی را دنبال کرده اند؛ حتی گاهی دیده می شود که ترجمه هم مفهوم مورد نظر تعبیر مجازی را نمیرساند و تنها به معنای تحت اللفظی بسنده شده است. همین امر موجب بروز نوسانات زیادی در ترجمه ی آنان می گردد. نتیجه اینکه، بهترین ترجمه برای تعبیر مجازی ترجمه ای است که ضمن انتقال مفهوم مورد نظر به زبان مقصد، دارایی جنبه ها و جاذبه های بلاغی نیز باشد. از آن جایی که در ترجمه ی آقایان مشکینی و مکارم شیرازی، ترجمه ی بسیاری از تعبیر مجازی، براساس علاقه ی مجازها صورت گرفته است لذا ترجمه های آنها به معنای مراد مجازهای مرسل نزدیکتر است.

کلمات کلیدی:

ترجمه قرآن، مجازهای قرآنی، مجاز مفرد مرسل، بلاغت قرآنی، مترجمان قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/836330>

